

Yüzen Merdiven



Yavuz DEMİRKIRAN

Yüzen Merdiven

Yavuz DEMİRKİRAN



Her dolunayda, köy meydanının üzerinde pürüzsüz beyaz taşlardan yüzen bir merdiven belirir. İki kabarık topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçlı, meraklı dokuz yaşındaki Sophie bütün ay bu geceyi bekler. Hardal sarısı yağmurluğu ay ışığında parlar; kırmızı kanvas botlarıyla parke taşlarının üzerinde durur. Boynundaki ipe bağlı küçük pirinç pusulaya dokunup gülümser. Bu gece tırmanacak.



Merdiven basamak basamak yıldızlı göğe yükselir; her taş yumuşak ve beyaz parlar. Sophie derin bir nefes alıp ilk basamağa adım atar. Botlarının altında serin ve sağlam hissettirir, sanki dost bir el onu yukarı kaldırıyor gibidir. Yükseldikçe yükselir, kehribar rengi gözleri hayretle kocaman açılır. Aşağıda köyün çatıları minik oyuncaklar gibi görünür.



İlk merdivenin tepesinde Sophie, yüzen bir adaya açılan bir sahanlık bulur. Orada her renkten çiçek açar, gümüş yapraklı ağaçlar esintide sallanır. Kıvrılmış sarmaşıklardan yapılmış bir tabelada şöyle yazar: Gökyüzü Bahçeleri'ne Hoş Geldiniz. Sophie'nin kalbi heyecanla hızla çarpar. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemiştir.



Sonraki adada Sophie, Marrow adında uzun boylu bir gökyüzü bahçıvanıyla tanışır. Marrow'un soluk adaçayı yeşili teni ve mavi kurdeleli geniş hasır şapkasının altında arkaya bağlanmış uzun gümüş saçları vardır. 'Sen köyden gelen kız olmalısın,' der Marrow sakın bir gülümsemeyle. 'Merdiven seni sağ salım getirdi. Her sahanlık farklı bir adaya açılır, ama adımlarına dikkat etmelisin.'



Marrow, Sophie'ye merdivenlerin nasıl çalıştığını gösterir. 'Taşlar dengeye ve harekete tepki verir,' diye açıklar Marrow, uzun ince parmaklarıyla işaret ederek. 'Acele edersen sallanırlar. Sakinsen sabit kalırlar.' Sophie hafifçe adım atmaya dener, bir ayağını diğerinin ardına koyar. Dans eder gibi hissettirir. 'Sanırım anladım,' der ve Marrow gururla başını sallar.



Tam o sırada Pip adında küçük bir gökyüzü bahçıvanı çocuğu zıplayarak gelir. Pip'in kısa, tutam tutam gümüş saçları, minik altın beneklerden çilleri ve bir elinde küçük bir sulama kabı vardır. 'Denge oyunu oynamak ister misin?' diye sorar Pip sırtıtarak. 'Basamakları birlikte deneyebiliriz!' Sophie güler ve kabul eder. Taştan taş zıplarlar, her birinin nasıl hareket ettiğini öğrenirler.



Ama birdenbire gökyüzünde yüksek bir gıcırta yankılanır. Birkaç beyaz taş birbirinden uzaklaşır, iki ada arasında geniş bir boşluk bırakır. Sophie, Marrow ve Pip'ten uzakta küçük bir sahanlıkta mahsur kalır. Kalbi hızla çarpar. 'Endişelenme!' diye seslenir Pip. 'Bunu birlikte çözeceğiz!' Sophie derin bir nefes alır ve Marrow'un sakin kalma konusunda söylediklerini hatırlar.



Marrow boşluğun ötesinden seslenir: 'Sophie, dikkatle dinle! Merdivenin yeniden bağlanması için denge ve hareket gerekir. Hareket etmeden önce plan yapmalısın.' Sophie sürüklenen taşlara bakar. Uykulu bulutlar gibi yavaşça yüzerler. Ritimlerini inceler, nasıl sallandıklarını izler. Pirinç pusulası ipinde hafifçe sallanır. Düşünür, sonra biraz daha düşünür.



Pip, boşluğun ötesine örölmüş sarmaşıklardan yapılmış bir halat atar. 'Tutun!' diye bağıırır Pip. Sophie halatı yakalar, ama halat onu karşıya çekmek için çok kısadır. 'Taşları yaklaştırmamız gerek,' der Marrow. 'Sophie, taşlarla birlikte hareket etmelisin, onlara karşı değil. Desenlerini bul.' Sophie sürüklenen basamakları izler ve yavaş bir ritim görmeye başlar.



Sophie taşların yavaş bir daire çizerek sürüklendiğini fark eder. Zıplama zamanlamasını doğru ayarlarsa birinden diğerine atlayabilir. Ama bu risklidir. Annesinin sözlerini hatırlar: 'Sabır ve planlama, zor yolculukları mümkün kılar.' Gözlerini kapatır ve her taşın sallanması arasındaki saniyeleri sayar. Bir, iki, üç... Gözlerini açar, hazırdır.



Marrow ve Pip diğer taraftan ona yol gösterir. 'Taşın sana gelmesini bekle!' diye seslenir Marrow. Sophie bekler, kırmızı botları sağlam basar. En yakın taş yaklaşıncı zıplar. Ayakları beyaz yüzeye sağlamca konar. Dengede durur, kollarını açar ve taş altında sabitlenir. Bir adım daha yaklaştı!



Gökyüzü bahçıvanlarının en yaşlısı Gran Fennel, ahşap bastonuyla gelir. Uzun lavanta rengi bir şal ve yuvarlak gözlükler takar. 'Ah, çocuk,' der, sesi yumuşaktır. 'Eski kurallar der ki merdiven sarsılmaz bir kalbe tepki verir. Yolunu planla, sonra sabırla hareket et.' Sophie başını sallar. Kalan boşluğu inceler ve zıplamalarını dikkatle, tek tek planlar.



Gran Fennel'in öğüdüyle Sophie eksik bağlantıları yeniden kurar. Taştan taş a tlar, dengede durur ve merdivenin ritmiyle hareket eder. Her inişinde taş yumuşak bir tık sesiyle yerine oturur. Kısa süre sonra boşluk kapanır ve merdiven yeniden bütün olur. Marrow ve Pip sevinçle bağırır. Sophie sırtır, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yayılır.



Adaya döndüklerinde gökyüzü bahçıvanları küçük bir parti verir. Ay üzümlü çay ve minik yıldız şeklinde kurabiyeler ikram ederler. Pip, Sophie'ye yüzen bir çiçeği nasıl sulayacağını gösterir. Marrow ona teşekkür hediyesi olarak pürüzsüz beyaz bir çakıl taşı verir. 'Sarsılmaz bir kalbin var,' der Marrow. Sophie pirinç pusulasına sarılır ve başardıklarıyla gurur duyar.



Dolunay solmaya başlayınca merdiven Sophie'yi usulca köy meydanına indirir. Yukarıdan izleyen Marrow, Pip ve Gran Fennel'e el sallar. Kırmızı botları parke taşlarına değer ve mutlulukla esner. Macera bitmiştir, ama yüzen merdiveni ve gökyüzünde edindiği dostları asla unutmayacaktır.



Sophie solan yıldızların altında eve yürür, beyaz çakıl taşı cebinde sıcaktır. Sabrı ve planlamayı, bunların yolunu bulmasına nasıl yardım ettiğini düşünür. 'Zor yolculuklar mümkündür,' diye fısıldar, 'yeter ki adım adım gidesin.' Ve her dolunayda gökyüzüne bakar ve gülümser, merdivenin onu beklediğini bilir.